

JIP

**Lag
om ändring i lagen (1974: 981) om arbetstagares rätt till
ledighet för utbildning;**

SFS 1982: 89

Utkom från trycket
den 16 mars 1982

utfärdad den 24 februari 1982.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 8 och 13 §§ lagen (1974: 981) om arbetstagares rätt till ledighet för utbildning skall ha nedan angivna lydelse.

8 § Sker uppsägning eller avskedande enbart av det skälet att arbetstagar-
re begär eller tar i anspråk sin rätt till ledighet, skall åtgärden på yrkande
av arbetstagaren förklaras ogiltig. Därvid skall 34, 35, 37, 39, 40, 42 och
43 §§ lagen (1982: 80) om anställningsskydd gälla.

¹ Prop. 1981/82: 71, AU 11, rskr 153.

13 § Åsidosätter arbetsgivare sina förpliktelser enligt denna lag eller kollektivavtalsbestämmelser som med stöd av 2 § andra stycket har trätt i stället för 3 §, 4 § tredje stycket, 5 §, 7 § eller 10 § andra och tredje styckena eller som avses i 9 § andra stycket skall han utge, förutom lön och andra anställningsförmåner vartill arbetstagaren kan vara berättigad, ersättning för uppkommen skada. Vid bedömande om och i vad mån skada har uppstått skall hänsyn tagas även till arbetstagarorganisations intresse av att lagens bestämmelser iakttages i förhållande till organisationens medlemmar samt till övriga omständigheter av annan än rent ekonomisk betydelse. Ersättning för skada som avser tid efter anställningens upphörande bestämmes högst till belopp som avses i 39 § lagen (1982:80) om anställningsskydd.

Arbetstagarorganisation kan åläggas att utge skadestånd om den, vid utnyttjande av den rätt som enligt 11 § tillkommer arbetstagarorganisationen, har föranlett felaktig tillämpning av lagen eller kollektivavtal som avses i första stycket och organisationen har insett eller uppenbarligen borde ha insett felaktigheten.

Om det med hänsyn till skadans storlek eller andra omständigheter är skäligt, kan skadeståndet jämkas.

Denna lag träder i kraft den 1 april 1982.

På regeringens vägnar

INGEMAR ELIASSON

Lars Lunning
(Arbetsmarknadsdepartementet)

